

KATKELMIA KIRJAVASTA ELÄMÄSTÄ

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

pelko tuppaa mieleen. Muistuu mieleen lapset, he olisivat ilman isää, ilman turvaa... Niin, se hellyyshän taisikin olla heidän tähtensä, sillä eihän heidän kahden tylsän orjan välillä olekaan muita siteitä. Oh, ettemme me orjat edes toisiamme ymmärrä! Mutta onhan minulla toki lapset, joiden eteen kannattaa elää, joiden tähden ponnistella, onhan siinä kylliksi elämän sisältöä. Niin, mutta voinko minä heitä edes kasvattaa, ehdinkö siihen? Alituisen jatkuva raadanta ei jätä äidille aikaa kehittämään itsensä kunnollista kasvattajaa, lastensa läheistä toveria.

Onkohan kaikkien työläisten elämä tällaista? miettii ajatuksiinsa syventynyt työmiehen vaimo. Jos he tuntevat itsensä orjiksi, miksi he eivät pyri siitä vapautumaan? Yhäkö he sallivat sielunsa kullaksi myntättävän ja kotinsa murheen tyysijaksi? Eivätkö he kaipaa elämäntä kauniimpaa ja parempaa sisältöä, vai siihenkö he tyytyvät mihin he kurjiksi orjaselkiksi vajonneena voivat alistua? Kasvaakohan orjain lapsistakin vielä matelevia orjia, vai kasvaako heissä kapinan laiho kypsäksi hedelmäksi, niin, jaksavat kohan heidän nostaa itsensä vlös palkkaorjuuden yöstä ja luoda elämisen arvoisen elämän, vai tyytyvätkö hekin elämän irvikuvaan, kuten me... Ei, he kyllä nousevat, heistä ei tule orjia. Työväenlaite — se joka on tämän päivän orjan ainoa toivontähti, se mikä ainoastaan kykenee luomaan valoa ja innostusta ja yhteisymmärrystä niin moneen palkkaorjuuden raastamaan kotiin — se kohottaa orjain lapsista maailman valtiata, uuden elämän luoja.

TODELLINEN NAISTEN LEHTI

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

esineistä. Sehän olisi kuin työläisnaisen elämän ymmärtämättömyyttä. Sama jos lähtisimme kertomaan metsästä, emmekä kuitenkaan mainitsisi mitään puista, kukista tai nurmesta. Minua katkerottaa se, että sinä, joka olet pitäväniä kodistamme, et sallisi että siitä mitään mainittaisi kirjotuksissa.

— Mutta, hyvä ystävä, ethän sinä ole tuota moittimaani kirjotusta kirjottanut.

— En ole, mutta joku toinen nainen, joka tunsin kodin ja sen yhteydessä olevat esineet ja kaiken muunkin, osasi niin hyvin kuvata että oikein ihailin sitä. Ja kuulin niin monen lukeneen toverin arvostelun, että se oli kiitosta ansaitseva juuri senttähden, että siinä ilmeni tekijän naisellinen sielu. Naisen, joka osasi (ellei muutoin olisi ollutkaan) ainakin mielikuvituksen- saan olla hyvä kodinhoitaja. Hän valoi rakkauttaan jokaiseen esineeseen, kuten pieneen kukkastaimeen, jota hän huolellisesti hoiteli, koska se oli myrtyri oksa hänen morsiuskruunustaan. Hän säästeli monet viikot muutamia kymmeniä senttejä, saadakseen liinalankoja, joista ompeli tyyntynpäällisen miehelleen syntymäpäivälähjäksi. Ja sitten vielä hän kieltäytyi elävistä- kuvista säästäkseen rahaa pienen poikansa viuluun. Monet vuodet hän säästi. Ja kun vihdoin poikansa oli jo soittaja ja

ansaitsi hiukan rahaa, pääsi hän vasta sitten eläviin kuviiin. Ja myrtyri oli kasvanut isoksi, melkein se oli jo pieni puu, jonka varjossa väsynyt viulunsoittaja varsinaisesti raskaasta työstä palaten lepäsi ennen vanhaan ommellulla tyyneellä. Nukkuvan kasvot olivat paljon samanlaiset kuin silloin sen tyyntyn omistajan, pojan isän, joka nyt oli maan povessa, saatuaan kuolemansa työpaikalla. Sano, eikö tuossa kaikessa ollut enemmän mitä näille esineille vieras, nim. mies olisi voinut paperille panna? Ei pidä aina etsiä seläistä kirjotusta, joka olisi kirjotettu juuri samalla tavalla kuin kaikki muutkin. Pitää oppia etsimään kirjotuksesta sitä mitä tekijä on koettanut kertomukseensa sisällyttää.

— Suo anteeksi, että kiusasin sinua. Minä suotta vaan. Halusin vain nähdä, jos voit olla kaiteellinen sen onnistuneen romanin johdosta kirjottajalle.

— Minähän olin yksi niistä arvostelijoista, jotka kiittelivät kirjottajan kykyä, ei kielen taiturina, mutta tekelehen luojana.

— Ja tämän jälkeen minä haluan sitä hyvää kahvia jota et ole ennen osannut keittää ennen kuin tilasit sen naisten lehden.

Klaudie Parkkonen.

Saivarteliijoille

Lauriumissa ja ympäristöllä.

„Miljoonain palkkaorjain silmät odottavat avaamista. Älkää kuluttako aikaa hiusten halkomiseen, mutta saattakaa jokainen sekunti aikaanne, jokainen atoomi energianne vaikuttamaan nukkuvien herättämiseen ja välipitämättömien toimintaan johdattamiseen.“ Vankilan mui- rien sisälle teljetty toverimme Eugene Debs lausuu ylläolevat vanat niille sosialisteille, jotka saivartelevat muissa tehtävissä kun sosialistisissa luokkatehtävissä.

Nämä toveri Debsin sanat pitäisi saada mahtumaan meidänkin joukossa saivartelevaliin päihin. Meidän osastomme suurpääsimät henkilöt ja haaliyhtiömme virkailijat ovat todellisia saivartelijoita sanan täydessä merkityksessä. Heidän saivartelutaitonsa näyte on juliaistuna Työmiehen 235 numerossa. Samalla aikaa kun koko maailma vapisee työn ja pääoman välisestä kamppailusta, hikoilevat meidän sosialisteiksi itseään nimittävät nousukkaamme koko sivun laajuisia saivarteluprotesteja työväestön sanomalehtiin.

Samalla aikaa kun muissa osastoissa yritetään saada lisää jäseniä osastoon, meidän haaliyhtiömme presidentti arvonomestään humaltuneena, koettaa saada mustaa vilkan päälle voidakseen erottaa osastosta entisiäkin jäseniä. Samalla aikaa kun Calumet & Heclan palkatut urkkijat käyvät meidän kokouksissamme, iltamatilaisuuksissamme ja kaikkia liikkeitämme pitävät silmällä, samalla aikaa meidän diktaattorimme punovat hirttonuoria toisten toveriensa kaulan ympärille. Samalla aikaa kun toiset meistä tulevat kokouksiin valistamistar- kotuksissa, kynä ja kirjapinka kainalossa, meidän presidenttimme käy asettettuna toisia tovereita vastaan niinkuin olisi sotarintamalle lähdössä (katso Työmiehen numeroa 205).

Samalla aikaa kun lukuisat socialistiset taistelutoverimme vi-

ruvat vankilan muirien sisällä huutaen sieltä: „Älkää kuluttakaa aikaa hiusten halkomiseen, vaan saattakaa jokainen sekunti aikaanne, jokainen atoomi energiaanne nukkuvien herättämiseksi ja välipitämättömien toimintaan johdattamiseen“, samalla aikaa meidän pikkumaiset johtajamme persoonapolemiikilla koettavat mustata toisia toimihenkilöitä ja estää heitä toimimasta yhteisen asiamme eteen pelosta että he ovat etevämpiä, tietoisempia ja kyvykkämpiä kuin he ovat.

Samalla aikaa kun me voimmekin tehdä sosialistista valistustyötä sanomalehdistämme välityksellä, lähetelevät meidän virkailijamme persoonasolvautuksia lehdissä juliaistaviksi milloin yksilöinä, milloin johtokuntana. Ja samalla aikaa kun me voimmekin olla olon vieressä seisten olla kaikki tovereita sosialistisella luokkataistelurintamalla kukin tehden sitä mihin parhaiten kykenemme kansojen valistamistyössä, meidän saivartelijamme koettavat hajottaa meidät kahteen keskenään tappelemaan ryhmään ettemme huomaisi mitä ympärillämme tapahtuu.

Kuinka kauan ajotte saivarrella, te suuripäiset tällä lailla? Kuinka kauan te osaston jäsenet sallitte tällaista tapaa harjoitettavan sosialistisessa joukkoliikkeessä?

On jo kaikkien aika painaa mieleensä toveri Debsin sanat ja ryhtyä todelliseen ja tarmokkaaseen valistustyöhön käsiksi, sillä pääoman omistajat eivät ole joutilaina, he punovat juoniin lakkaamatta työväestöä vastaan. Heittäkää siis pois turha pröystäily ja juonien punominen toisia tovereita vastaan. Sillä yksimielisinä ollen me kestämmekin erimielisinä ollen sorrumme.

Olette jo kyllin paljon tehneet tyhmyyksiä ja jokainen rehellinen toveri teidän toimintaanne halveksii. Siis pysähtykää jo ja näyttäkää mihin muuhun te pystytte kun saivarteluun.

Annie Mäkinen.

Laurium, Mich.

TORONTO, ONT., CAN.

Suomalaisen seuran työkokouksessa 5 p. lokak. keskusteltiin aluksi seuran sisäisistä asioista. Herätettiin henkiin jo toista vuotta nukkunut ompeluseura. Sen johtokuntaan valittiin seuraavat henkilöt: Anna Järvis, Irene Lindala, A. Unhola, S. Virta, Hanna Lindvall, Tilda Peltonen, I. Helenius, Nieminen ja K. Rahkonen. Selvää on, että jokaisella on sydämen asiana saapua ompelemaan. Ompeluseura kokontuu joka torstai-

Voitte saada hyvää kotitekoista, täysipitoista

OLUTTA

Parhaista maltaista ja humaloista maksaan ainoastaan 20 senttiä gallona.

ÄLKÄÄ OLKO HUOLISSANNE, TEHKÄÄ OLUENNE KOTONANNE. Meidän erikoisesti valmistetut humalamme ovat parhaita kotivalmistukseen. Siitä tulee paras ravitseva juoma ja lääke. Se on tehty parhaista ja tyydyttävimmistä aineksista.

Luettelomme tyytyväisistä ostajista kasvaa päivittäin tuhansilla, joka toteaa että meidän valmistuksemme on parasta. Sen ovat valmistaneet kokeneet miehet jotka ovat työskennelleet sen eteen pitkiä aikoja valmistukseen teille kaljan joka tyydyttää teitä parhaiten.

Midän myyntiaikamme on rajoitettu. Laki kieltää myynnin jälkeen tammik. 1 p. 1920, siksi käyttäkää tilaisuutta hyväksenne „koti-tekooiselle“ niin kauan kuin se kestä ja pankaa varastoon. Saatamme \$1.00 lähettämme joista tulee viisi gallona oikeaa tavaraa joka tyydyttää, joka vaanhoo ja maistaa oluelta. Myöskin lähettämme ohjeet kuinka valmistaa tätä olutta.

TÄMÄ ERIKOISTARJOUS KESTÄÄ AINOASTAAN 30 PÄIVÄÄ. Aineet 20 gallonan valmistamiseen ainoastaan \$2.50. Säästättä \$1.50. Ei ole lakia vielä joka estäisi meidän „koti-tekooisen“ lähettämisen. Se ei sisällä alkoholia. Se tulee ainoastaan valmistaessa kaljan meidän määräästemme mukaisesti, joita on helppo seurata.

Lähetäkää tilauksenne tänään saadaksenne pikaisen lähetyksen ja me **TAKAAMME TÄYDELLESEN TYYTYVÄISYYDEN.**

Kirjassamme sisältäen ohjeita kaikenlaisten kotitekoisten valmistukseen lähetetään postivapaasti \$1.00 hinnasta, raha tai moneyorderi.

Osoittakaa: postinnee: Michigan Wholesale Home Brew Supply Co., 281 Farnsworth Ave., Detroit, Mich.

ilta. Valitsimme tämän illan, jolloin palvelustytökkin ovat vapaita. Siis kaikki yhteisen pöydän ääreen viettämään hupaisia iltoja.

Maakuntavaalirahastoon päätettiin antaa 25 dollaria seuran kassasta osottaaksemme myötätuntoa. Todellisia työväen edustajia siellä ei ole, joten emme voi toivoa heidän toimintaan paljon.

Ehdokkaiksi toimeenpanevaan komiteaan tulivat J. Latva, J. Sluup, S. K. Peltonen, F. Keinonen, M. Hytti, L. W. Ahlqvist, B. Toukonen, K. Maukonen, A. Grunsten, A. Keskinen, A. Tuira ja A. Nieminen.

Lasten sunnuntai koulu on jo alkanut, joten jokainen äiti tietää tehtävänsä ilman pitempiä puheita ja laittaa lapsensa kouluun. Sillä niistä nuoriista, niistä nousee se valo, joka polttaa kaiken sen mädännäisyyden, joka nyt niin suuresti ihmiselämää vahingoittaa. Kukapa äiti ei toivoisi lapsestaan nousevan rohkean luokkataistelujan — taistelujan ihmisiyyden ja oikeuden puolesta.

Elinkustannukset täällä yhä vain nousevat. Maitolippuja sai kesällä 15 dollarilla, vaan lokak. aleni niiden luku 13, talvella saa 14 lippua dollarilla. Kivihiilet ja vuokrat myöskin yhä vain nousevat, vaikka meillä onkin Board of Commerce — kauppaneuvoston alakomitea pariskaan tutkimassa syytä korkeisiin elinkustannuksiin. Tällä komitealla kuuluu olevan suuri valta näyttää syytteen ja langettaa suuria sakkoja elinkustannuksilla keinottelijoille, vaan eivät sano löytävänsä keinottelijoita! Yhden syyn he arvelevat vaikuttavan elinkustannusten nousuun, nim. kun työvoimaa ei saa nykyään niin halvalla kuin ennen! Selväähän on itsestään etteivät tällaiset komiteat tahdokaan katsoa työtekeväen luokan etua, vaan edelleenkin tahtovat tukea jo pian ehkä hajoavaa riistojärjestelmää. — K. R.

Nimileimasimia kumita tehdään Toverissa; tilatkaa sellainen heti!

NAISTEN OSUUSKOTI

SAN FRANCISCO, CAL.
3627—16th St.

Telefooni: Market 3958

SAN FRANCISCO

NEW YORKIN SUOM. NAISTEN

OSUUSKOTI

JA PAIKANVALITYS-TOIMISTO
241 Lenox Ave. & 122 St.

Telefooni: 813 Morning side